

- 2) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 90/435 należy interpretować w ten sposób, że nie upoważnia on państw członkowskich do stosowania przepisu krajowego takiego jak art. 198 pkt 10° kodeksu podatków dochodowych z 1992 r., skonsolidowanego dekretem królewskim z dnia 10 kwietnia 1992 r. i zatwierdzonego ustawą z dnia 12 czerwca 1992 r., w zakresie, w jakim wykracza on poza to, co jest konieczne w celu zapobiegania oszustwom i nadużyciom.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Zjednoczone Królestwo) – The English Bridge Union Limited / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-90/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie świadczenia usług ściśle związanych z uprawianiem sportu — Pojęcie „sportu” — Aktywność cechująca się elementem fizycznym — Gra w brydża porównawczego]

(2017/C 437/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The English Bridge Union Limited

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sentencja

Artykuł 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że aktywność, taka jak brydż porównawczy, cechująca się elementem fizycznym, który wydaje się nieistotny, nie wchodzi w zakres pojęcia „sportu” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – postępowanie wszczęte przez POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., w likwidacji

(Sprawa C-106/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Przekształcenie transgraniczne spółki — Przeniesienie statutowej siedziby, któremu nie towarzyszy przeniesienie rzeczywistej siedziby — Odmowa wykreślenia z rejestru handlowego — Przepisy krajowe uzależniające wykreślenie z rejestru handlowego od rozwiązania spółki po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego — Zakres stosowania swobody przedsiębiorczości — Ograniczenie swobody przedsiębiorczości — Ochrona interesów wierzycieli, wspólników mniejszościowych i pracowników — Zwalczanie praktyk stanowiących nadużycie]

(2017/C 437/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strona w postępowaniu głównym

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o. w likwidacji

Sentencja

- 1) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że swoboda przedsiębiorczości ma zastosowanie do przeniesienia statutowej siedziby spółki utworzonej na mocy prawa jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego w celu przekształcenia jej w spółkę prawa tego innego państwa członkowskiego, w zgodzie z warunkami ustanowionymi w ustawodawstwie tego ostatniego państwa, któremu to przeniesieniu nie towarzyszy przeniesienie miejsca rzeczywistej siedziby rzeczony spółki.
- 2) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które uzależniają przeniesienie statutowej siedziby spółki utworzonej na podstawie prawa jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego w celu przekształcenia jej w spółkę prawa tego innego państwa członkowskiego, w zgodzie z warunkami ustanowionymi w ustawodawstwie tego ostatniego państwa, od przeprowadzenia likwidacji pierwszej spółki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Kehl – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko I

(Sprawa C-195/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Transport — Prawa jazdy — Dyrektywa 2006/126/WE — Artykuł 2 ust. 1 — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Pojęcie „praw jazdy” — Zaświadczenie o zdaniu egzaminu na prawo jazdy (CEPC) upoważniające jego posiadacza do kierowania pojazdami na terytorium państwa członkowskiego, które wystawiło to zaświadczenie przed wydaniem ostatecznego prawa jazdy — Sytuacja, w której posiadacz CEPC kieruje pojazdem w innym państwie członkowskim — Obowiązek uznawania CEPC — Sankcje nałożone na posiadacza CEPC za kierowanie pojazdem poza terytorium państwa członkowskiego, które wydało CEPC — Proporcjonalność]

(2017/C 437/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Kehl

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

I

Przy udziale: Staatsanwaltschaft Offenburg

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy, a także art. 18, 21, 45, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, na którego podstawie owo państwo członkowskie może odmówić uznania zaświadczenia wydanego w innym państwie członkowskim, potwierdzającego istnienie uprawnienia jego posiadacza do kierowania pojazdami, jeżeli zaświadczenie to nie spełnia wymogów wzoru prawa jazdy określonego przez rzeczony dyrektywę, nawet w wypadku, gdy wymogi wydania prawa jazdy ustanowione przez tę dyrektywę są spełnione przez posiadacza owego zaświadczenia.